

Sygn. akt VIII C 1819/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia: 28 października 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia Śródmieścia we Wrocławiu Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Kurdziel

Protokolant: Anna Jakimów

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2014r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa: J. B.

przeciwko: (...) Sp. z o.o. (...) Spółka Komandytowa z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. (...) Spółka Komandytowa z siedzibą w W. na rzecz powoda J. B. kwotę 1.099 zł (tysiąc dziewięćdziesiąt dziewięć złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od tej kwoty od dnia 30 sierpnia 2011r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 1819/13

UZASADNIENIE

Powód J. B. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. (...) Spółka Komandytowa w W. kwoty 1.099 zł z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia 30 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty i zasądzenie kosztów procesu według norm.

Uzasadniając swoje żądanie podał, że w dniu 22 stycznia 2010 r. strona pozwana sprzedała mu w systemie ratalnym odtwarzacz B.- ray firmy (...) 7500 SL, który okazał się niesprawny. W dniu 4 lipca 2011 r. powód złożył reklamację, domagając się zwrotu gotówki za zakupiony towar. Powód podał, że strona pozwana uznała roszczenie zwrotu gotówki, jednak bezpodstawnie uzależniła jego realizację od przedłożenia oryginału dowodu zakupu oraz zaświadczenia o spłacie kredytu potrzebnego do sfinansowania zakupu.

Strona pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa.

Zarzuciła, że powód był związany umową kredytu konsumenckiego z bankiem (...) S.A., na mocy której powód otrzymał kartę kredytową M. M. z limitem odnawialnym, celem zakupu sprzętu od strony pozwanej. Limit kredytu przyznany przez kredytodawcę wynosił 3.000 zł. Powołując się na ustawę z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim, podała, że odstąpienie od umowy sprzedaży towaru konsumpcyjnego, zniweczyło również umowę o kartę kredytową (...). W związku z powyższym strona pozwana wezwała powoda do przedstawienia zaświadczenia o spłacie kredytu.

Strona pozwana wyjaśniła również, że już w piśmie z dnia 30 sierpnia 2011 r. uznała roszczenie powoda o zwrot równowartości zakupionego towaru i tym samym nie dała podstaw do wytoczenia powództwa. Powołując treść art.

11 ust. 3 ustawy o kredycie konsumenckim z dnia 20 lipca 2001 r. (zwanej dalej u.k.k.) oraz art. 13 ust. 1 tej ustawy, odstąpienie od umowy sprzedaży byłoby skuteczne gdyby powód przedstawił zaświadczenie o uregulowaniu zobowiązania wynikającego z umowy kredytu w wysokości sumy rat zakupu towaru, czego jednak nie dokonał na wezwanie sprzedawcy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 stycznia 2010 r. powód J. B. zakupił w sklepie strony pozwanej (...) Sp. z o.o. (...) Spółka komandytowa w W. odtwarzacz B.- ray marki P. (...) 7500 SL za cenę 1.099 zł. Powód nabył towar w systemie ratalnym, zawierając umowę o kartę kredytową z Bankiem (...) S. A. z siedzibą w K.. Powód zobowiązany był do zapłaty 10 rat po 109,90 zł każda na rzecz kredytodawcy. Jednocześnie powód zawarł z Bankiem (...) S.A. w K. umowę o kartę kredytową (...) z kredytem odnawialnym w postaci limitu kredytowego w kwocie 3.000 zł.

Dowód:- dokument z dnia 22 stycznia 2010 r. wraz z paragonem, k. 16,

- umowa o kartę kredytową z dnia 22 stycznia 2010 r., k. 23- 26.

Powód w dniu 23 lipca 2011 r. zgłosił stronie pozwanej niezgodność towaru z umową, wskazując na to, iż urządzenie nie działa. Powód równocześnie wniósł o zwrot gotówki za zakupiony towar.

Dowód :- przesłuchanie powoda, k. 64.

Pismem z dnia 30 sierpnia 2011 r. strona pozwana przyznała istnienie usterki w zakupionym towarze i uznała roszczenie powoda o zwrot gotówki, uzależniając powyższe od przedłożenia przez powoda oryginału dowodu zakupu, a także zaświadczenia o spłacie kredytu zaciągniętego na zakup odtwarzacza.

Dowód : - pismo strony pozwanej z dnia 30 sierpnia 2011 r., k. 17.

Zakupiony przez powoda odtwarzacz B.- ray marki P. (...) 7500 SL był niezgodny z umową.

Bezsporne

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje w całości na uwzględnienie.

Ponieważ strona pozwana sprzedała powodowi sporny odtwarzacz w ramach działalności swojego przedsiębiorstwa, a powód nabył ów towar w celu niezwiązanym z działalnością zawodową lub gospodarczą, do oceny skutków prawnych czynności prawnych podejmowanych przez strony zastosowanie znajdują przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. z 2002 r., Nr 141, poz. 1176 z późn. zm.). Natomiast w związku z tym, że powód zawarł umowę kredytu w celu zrealizowania zakupu zastosowanie mają również przepisy obowiązującej w dacie podpisywania umowy o kartę kredytową ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2011 r. Nr 126, poz. 715, dalej u.k.k.).

W pierwszej kolejności wskazać należy, że poza sporem pozostawał fakt istnienia wady w zakupionym przez powoda towarze, a także warunkowego uznania przez stronę pozwaną roszczenia o odstąpienie od umowy sprzedaży zawartej w dniu 22 stycznia 2010 r.

Spór sprowadzał się do kwestii zastosowania przepisów powołanej ustawy o kredycie konsumenckim, a w szczególności art. 11 oraz art. 13, a także oceny czy strona pozwana zasadnie uzależniała wypłatę powodowi równowartości ceny towaru od przedstawienia przez niego zaświadczenia o spłacie kredytu.

Wbrew stanowisku strony pozwanej, art. 11 ust. 3 u.k.k. nie znajduje zastosowania do oceny skuteczności odstąpienia od umowy sprzedaży konsumenckiej. Przepis ten reguluje wyłącznie kwestię skuteczności odstąpienia od umowy kredytu konsumenckiego, nie wyznacza natomiast jakichkolwiek przesłanek oceny skuteczności odstąpienia od umowy sprzedaży konsumenckiej. Ta ostatnia kwestia została wyczerpująco uregulowana w art. 4 i 8 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. nr 141, poz. 1176). Bezsporne pomiędzy stronami było, iż kupiony towar był wadliwy oraz że powód jako kupujący złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży. W tej sytuacji sprzedawca powinien był zwrócić nabywcy cenę towaru, bez uzależniania wypłaty od uprzedniej spłaty kredytu na rzecz banku udzielającego kredyt.

Odrębną natomiast pozostaje kwestia nieistotna dla rozstrzygnięcia o obowiązku zwrotu świadczenia z umowy sprzedaży, a mianowicie istnienia po stronie kupującego, względem banku finansującego zakup towaru, obowiązku zapłaty niespłaconej jeszcze części kredytu, z którego sfinansowano zakup towaru. Jeżeli odstąpieniu od umowy sprzedaży nie towarzyszy uregulowanie przez konsumenta niespłaconej części kredytu, odstąpienie od umowy sprzedaży konsumenckiej pozostaje skuteczne, natomiast nie rodzi ono skutku w postaci jednoczesnego odstąpienia od umowy kredytowej. Oznacza to, że, w stanie prawnym obowiązującym w dacie zawarcia umowy sprzedaży, konsument nigdy nie zostałby bezpodstawnie wzbogacony pozyskaną od sprzedawcy kwotą tytułem zwrotu równowartości ceny. Gdyby nie rozliczył się z kredytu do chwili odstąpienia od umowy sprzedaży, ma on bowiem do uregulowania dług wobec kredytodawcy z tytułu wciąż wiążącej umowy kredytu. Natomiast gdyby się rozliczył – kwota pozyskana od sprzedawcy pokryje koszty poniesione wobec banku tytułem zwrotu świadczenia spełnione przez kredytodawcę na rzecz podmiotu, od którego nabył rzecz lub usługę. Sprzedawca rzeczy nie może skutecznie powstrzymać się z realizacją wobec konsumenta obowiązku zwrotu ceny po odstąpieniu od umowy, żądając potwierdzenia uregulowania kredytu. Otrzymał on już bowiem od banku równowartość ceny zakupionego towaru już w momencie jego sprzedaży.

Orzeczenie w kwestii odsetek od zasądzonej kwoty wynika z art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Sąd uwzględnił żądanie powoda w tym zakresie i zasądził odsetki ustawowe od dnia 30 sierpnia 2011 r., tj. od daty, w której uznano roszczenie o zwrot ceny z tytułu odstąpienia od umowy.

Mając na względzie powyższe, na podstawie powołanych przepisów Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., biorąc pod uwagę, że strona pozwana jako przegrywająca w całości powinna zwrócić powodowi wszystkie poniesione przez niego koszty, które obejmowały kwotę 30 zł opłaty od pozwu.